

Zjevení Ježíše Krista – číslo sedm

Třetí bída a vzestup sedmého království: prorocký význam nedělního zákona

Jeff Pippenger

2023-10-29

V jedenácté kapitole Zjevení jsou dva svědkové vzati vzhůru do nebe jako korouhev „v tu samou hodinu“, kdy padá „desátý díl města“. V tu hodinu „druhé bída pominulo; a aj, třetí bída přichází rychle“. Islám je sedmá polnice a třetí bída, které přichází v „hodině“ „zemětřesení“ nedělního zákona.

A uslyšeli mocný hlas z nebe, který jim pravil: Vystupte sem. A vystoupili v oblaku do nebe; a jejich nepřátelé je spatřili. A v tu hodinu nastalo veliké zemětřesení a desátý díl města padl; a při zemětřesení bylo usmrceno sedm tisíc lidí; a ostatní se ulekli a vzdali slávu Bohu nebes. Druhé bída pominulo; a hle, třetí bída přichází rychle. I zatroubil sedmý anděl; a zazněly v nebi mocné hlasy, pravící: Království tohoto světa se stala královstvím našeho Pána a jeho Krista; a bude kralovat na věky věků. A čtyřicet starců, kteří seděli před Bohem na svých trůnech, padli na tváře své a klaněli se Bohu se slovy: Děkujeme tobě, Pane Bože všemohoucí, který jsi a který jsi byl a který přijdeš, že jsi převzal svou velikou moc a ujal ses kralování. I rozhněvaly se národy, a přišel tvůj hněv i čas mrtvých, aby byli souzeni, a abys dal odměnu svým služebníkům prorokům a svatým i těm, kdo se bojí tvého jména, malým i velikým; a abys zahubil ty, kdo hubí zemi. A otevřel se v nebi chrám Boží, a v jeho chrámu byla spatřena archa jeho smlouvy; a nastalo blýskání, hlasy, hromy, zemětřesení a veliké krupobití. Zjevení 11,12–19.

Dva svědkové vystupují do nebe v oblaku, který prorocky představuje skupinu andělů. Jak již bylo v těchto článcích citováno a jak je uvedeno v Habakukových tabulkách, sestra Whiteová ukazuje, že když jednotlivá poselství, znázorněná jako první, druhý a třetí anděl, vstupují do prorockých dějin, jsou zobrazena jako jednotliví andělé, avšak poselství Půlnočního volání je znázorněno mnoha anděly. Dva svědkové jsou pozvednuti do nebe, když hlásají poselství Půlnočního volání vojskem andělů; proto jsou vzati do nebe „v oblaku“.

„Ke konci poselství druhého anděla jsem spatřila veliké světlo z nebe, jak září na Boží lid. Paprsky tohoto světla se zdály jasné jako slunce. A slyšela jsem hlasy andělů volajících: ‚Aj, Ženich přichází; vyjděte mu vstříc!‘“

„To bylo půlnoční volání, které mělo dát moc poselství druhého anděla. Z nebe byli poslání andělé, aby probudili sklíčené svaté a připravili je na veliké dílo, které bylo před nimi. Nejnadanější muži nepřijali toto poselství jako první. Andělé byli poslání k pokorným, oddaným věřícím a přiměli je, aby pozvedli volání: ‚Hle, Ženich přichází; vyjděte Mu vstříc!‘ Ti, jimž bylo toto volání svěreno, pospíchali a v moci Ducha svatého zaznívali poselství a probouzeli své sklíčené bratry. Toto dílo nespočívalo v moudrosti a učenosti lidí, nýbrž v moci Boží, a Jeho svatí, kteří volání slyšeli, mu nemohli odolat. Nejduchovnější přijali toto poselství

jako první a ti, kteří dříve stáli v čele díla, byli poslední, kdo je přijali a pomohli zesílit volání: „Hle, Ženich přichází; vyjděte Mu vstříc!““ Early Writings, 238.

V hodině zemětřesení, které zničí desetinou města, bude pobito sedm tisíc mužů. Zemětřesení je nedělní zákon ve Spojených státech. Město je v proroctví královstvím a Spojené státy jsou jednou desetinou království deseti králů ze Zjevení 17. Spojené státy jsou svrženy při zemětřesení nedělního zákona a přestávají být šestým královstvím biblického proroctví, a poté se povyšují na předního krále z deseti králů, sedmé království biblického proroctví, kteří se dohodnou, že dají své království papežství, které je osmým a je z těch sedmi.

A deset rohů, které jsi viděl, jest deset králů, kteří ještě nepřijali království; ale přijímají moc jako králové na jednu hodinu spolu se šelmou. Ti mají jednu mysl a dají svou moc i sílu šelmě. Ti budou bojovat s Beránkem, ale Beránek je přemůže; neboť on je Pán pánů a Král králů; a ti, kteří jsou s ním, jsou povolání, vyvolení a věrní. I řekl mi: Vody, které jsi viděl, kde sedí nevěstka, jsou lidé a zástupy a národy a jazyky. A deset rohů, které jsi viděl na šelmě, ti budou nenávidět nevěstku a zpusťují ji a obnaží, a budou jíst její tělo a spálí ji ohněm. Neboť Bůh vložil do jejich srdcí, aby vykonali jeho vůli a byli jedné mysli a dali své království šelmě, dokud se nenaplní slova Boží. A žena, kterou jsi viděl, jest to veliké město, které kraluje nad králi země. Zjevení 17,12–18.

Deset králů Organizace spojených národů „souhlasí“, že odevzdají své celosvětové „království šelmě“. Mají „jednu mysl“, právě tak jako se v Žalmu osmdesátém třetím „spolčili jednomyslně“. Achab byl králem deseti kmenů, který vstoupil do nezákonného smilného vztahu s nevěstkou z Týru v Izajáši dvacáté třetí. Nezákonný vztah Achaba a Jezábel byl předobrazem nezákonného vztahu Heroda a Herodiady v době Eliášově, znázorněného Janem Křtitelem. Herodes byl představitelem Římské říše, která se v Danielovi sedmém skládá z deseti rohů. Těch deset rohů bylo předobrazeno Achabovým královstvím deseti kmenů a obě poskytují svědectví o deseti králích Organizace spojených národů. Protože Achab i Herodes v těchto nezákonných vztazích představovali stát, jejich úlohou bylo vykonat pronásledování kacířů ve prospěch nevěstky z Týru, která zpívá své písně na konci symbolických sedmdesáti let.

„Králové, vládci i místodržitelé na sebe vložili znamení antikrista a jsou představeni jako drak, který jde vést válku proti svatým — proti těm, kteří zachovávají Boží přikázání a mají víru Ježíšovu.“ Testimonies to Ministers, 38.

Při nedělním zákoně přestává zemská šelma vládnout jako šesté království biblického proroctví, neboť se právě dopustila smilstva s Jezábel, a poté přebírá vedení Organizace spojených národů. Následně nutí celý svět, aby vztyčil celosvětový obraz šelmy, jak toho již dříve dosáhli při nedělním zákoně ve svém národě.

A svádí obyvatele země těmi zázraky, které mu bylo dáno činit před očima šelmy, a říká obyvatelům země, aby zhotovili obraz šelmy, která měla ránu od meče, a ožila. A bylo mu dáno dát duch obrazu šelmy, aby obraz šelmy i mluvil a způsobil, aby byli pobiti všichni, kdo by se neklaněli obrazu šelmy. A působí to, že všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci, dostávají znamení na pravou ruku nebo na svá čela, a že nikdo nemůže kupovat ani prodávat, leda ten, kdo má to znamení nebo jméno šelmy anebo číslo jejího jména. Zjevení

13,14–17.

Achab, Herodes, deset králů Římské říše a deset králů Organizace spojených národů představují draka, který jde vést válku proti svatým, neboť pronásledování těch, které Jezábel označuje za kacíře, vždy vykonává milenec Jezábelin.

„Tak tedy, zatímco drak představuje především satana, je v druhotném smyslu symbolem pohanského Říma.“ The Great Controversy, 439.

Při zemětřesení nedělního zákona je „zabito“ „sedm tisíc“ mužů. V Danielovi 11,41 je řečeno, že „mnozí padnou“. Ti, kdo padnou, když nastane nedělní zákon, jsou laodicejští adventisté sedmého dne, kteří se na krizi nepřipravili. Číslo „sedm tisíc“ představuje ostatek Božího lidu. Bůh řekl Eliášovi v krizi na hoře Karmel, která představuje krizi nedělního zákona, že v Izraeli je „sedm tisíc“ těch, kdo nesklonili koleno před Baalem. Apoštol Pavel to komentuje.

Pravím tedy: Což Bůh zavrhl svůj lid? Naprosto ne. Vždyť i já jsem Izraelec, z potomstva Abrahamova, z pokolení Benjaminova. Bůh nezavrhl svůj lid, který předem poznal. Což nevíte, co praví Písmo o Eliášovi? Jak se u Boha žalobně obrací proti Izraeli a říká: Pane, tvé proroky pobili a tvé oltáře rozkopali; a já jediný jsem zůstal, a usiluji o můj život. Ale co mu praví Boží odpověď? Zachoval jsem si pro sebe sedm tisíc mužů, kteří nesklonili koleno před obrazem Bálovým. Tak tedy i v nynějším čase jest ostatek podle vyvolení z milosti. Římanům 11,1–5.

Slova „sedm tisíc“ představují ostatek Božího lidu, avšak je třeba vzít v úvahu kontext, v němž jsou symbolicky označena. Muži zahubení při zemětřesení zákona o neděli jsou ostatkem nevěrných adventistů sedmého dne, kteří jsou tam a tehdy zajati novodobým duchovním Babylónem. V prorockých dějinách starověkého doslovného Izraele, když Babylón podruhé ze tří případů zpusťoval Jeruzalém, byl zajat ostatek „sedmi tisíc“ „udatných“ mužů „země“.

A odvedl Jehojachina do Babylóna, i královu matku a královny manželky, i jeho dvořany a mocné země; ty odvedl do zajetí z Jeruzaléma do Babylóna. A všechny udatné muže, celkem sedm tisíc, i řemeslníky a kováře, tisíc, všechny silné a způsobilé k boji, ty všechny odvedl babylónský král jako zajatce do Babylóna. A babylónský král ustanovil Matanjáše, bratra jeho otce, králem místo něho a změnil jeho jméno na Sidkijáš. 2 Královská 24,15–17.

Jakmile budou mocní muži Jeruzaléma svrženi při zemětřesení nedělního zákona, „třetí běda přichází rychle. A sedmý anděl zatroubil.“ Třetí běda je sedmá trouba, na kterou troubí sedmý anděl. V „hodině“ „zemětřesení“ nedělního zákona — islám udeří!

Jednou z hlavních charakteristik islámu v prvním a druhém běda byl historický fakt, že jejich způsob vedení války se lišil od běžných válečných taktik uplatňovaných v dějinách v době, kdy naplňovali svou prorockou úlohu. Jejich způsob boje spočíval v tom, že zasazovali úder náhle a neočekávaně. Slovo „assassin“ je odvozeno od praktik islámských bojovníků v onom období dějin. Jejich útoky byly jako útoky japonských kamikaze za druhé světové války. Islámští bojovníci očekávali, že zemřou, když zavraždí svůj cíl. Z tohoto důvodu bylo běžnou praxí bojovníků připravovat se na smrt tím, že se před útokem omamovali hašišem, aby tak pomohli potlačit strach

ze smrti. Když udeřili na své oběti, bylo to náhlé a neočekávané, a jejich závislost na hašiši pro dosažení žádoucího duševního stavu, spojená s tajným útokem, utvořila etymologický základ slova „assassin“ pro jeho spojitost se slovem hašiš.

Třetí běda a sedmá polnice „přichází rychle“.

Podobně i dne 22. října 1844 přišel posel smlouvy „náhle“ do svého chrámu. Sestra Whiteová vyložila „náhlost“ příchodu posla smlouvy tak, že jeho příchod byl „neočekávaný“. Proto všechna čtyři „příchody“, které se naplnily 22. října 1844, byly neočekávané a náhlé.

„Příchod Krista jako našeho velekněze do nejsvětější svatyně, k očištění svatyně, zjevený v Danieli 8,14; příchod Syna člověka ke Věkovitému, jak je představen v Danieli 7,13; a příchod Pána do jeho chrámu, předpověděný Malachiášem, jsou popisem téže události; a totéž je také znázorněno příchodem ženicha na svatbu, jak jej Kristus popsal v podobenství o deseti pannách v Matouši 25.“ Velké drama věků, 426.

Podobenství o deseti pannách se bude opakovat do posledního písmene; proto mají být všechny čtyři „příchody“, které se naplnily 22. října 1844, znovu naplněny do posledního písmene při zemětřesení, jímž je nedělní zákon. Když sestra Whiteová komentuje podobenství o pannách, připojuje ke svědectví další důkaz, který ukazuje na náhlost a neočekávanost symbolizovanou při zemětřesení nedělního zákona, jež je dokonalým naplněním Půlnočního volání.

„Charakter se zjevuje v krizi. Když o půlnoci zazněl naléhavý hlas: ‚Aj, ženich přichází; vyjděte mu vstříc,‘ spící panny se probudily ze svého spánku a ukázalo se, kdo se na tuto událost připravil. Obě skupiny byly zaskočeny, avšak jedna byla na tuto naléhavou situaci připravena, zatímco druhá se ukázala nepřipravena. Charakter se zjevuje okolnostmi. Mimořádné situace odhalují pravou jakost charakteru. Nějaké náhlé a neočekávané neštěstí, zármutek či krize, nějaká nečekaná nemoc nebo úzkost, něco, co přivádí duši tváří v tvář smrti, odhalí pravou vnitřní podstatu charakteru. Ukáže se, zda v zaslíbení Božího slova je či není skutečná víra. Ukáže se, zda je či není duše nesena milostí, zda je v nádobě s lampou olej.“

„Doby zkoušky přicházejí na všechny. Jak se chováme pod Boží zkouškou a prověřováním? Zhasínají naše lampy? anebo je stále udržujeme hořící? Jsme pro každou mimořádnou okolnost připraveni svým spojením s Tím, který je plný milosti a pravdy? Pět moudrých panen nemohlo předat svůj charakter pěti pošetilým pannám. Charakter musí být utvářen každým z nás jako jednotlivcem.“ Review and Herald, 17. října 1895.

Při zemětřesení nedělního zákona přestávají Spojené státy být šestým královstvím biblického proroctví. Ostatek sedmi tisíc laodicejských adventistů, kteří se na tuto krizi nepřipravili, projeví charakter připravený přijmout znamení šelmy. Tehdy islám náhle a neočekávaně přichází, neboť „třetí běda přichází rychle“, když zaznívá „sedmý anděl“!

Čtyři „příchody“, které se všechny naplnily 22. října 1844, se poté opakují. První příchod označil zahájení soudu, jako naplnění osmé kapitoly Daniela, verše čtrnáctého. Potvrdil poselství prvního anděla, který oznámil, že přišla „hodina“ Jeho soudu. Toto naplnění předobrazuje „hodinu“ zemětřesení, která začíná při nedělním zákonu a je „hodinou“, kdy islám přináší „Jeho soud“ na

Spojené státy za přijetí nedělního zákona.

Posel smlouvy v třetí kapitole Malachiáše náhle přišel do chrámu, který za čtyřicet šest let od roku 1798 do roku 1844 vybudoval, aby vstoupil do smlouvy s „Lévijci“ milleritských dějin. Při zemětřesení nedělního zákona přichází posel smlouvy náhle, aby vstoupil do chrámu vzkříšených mrtvých suchých kostí, aby vstoupil do smlouvy s „Lévijci“ dějin sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Při zemětřesení nedělního zákona přichází Syn člověka k Otci, aby přijal království, v naplnění Daniele sedmé kapitoly, třináctého verše, stejně jako to učinil 22. října 1844; neboť v „hodině“ zemětřesení zaznívají „hlasy v nebi“, které prohlašují, že „království tohoto světa se stala královstvím našeho Pána a jeho Krista; a bude kralovat na věky věků. A čtyřadvacet starců, kteří seděli před Bohem na svých trůnech, padli na své tváře a klaněli se Bohu se slovy: Děkujeme ti, Pane Bože všemohoucí, který jsi, který jsi byl a který máš přijít, neboť jsi na sebe přijal svou velikou moc a ujal ses kralování.“

V hodině zemětřesení, když přišel Jeho soud a dva svědkové, kteří byli předtím vzkříšeni z ulice, kde byli zavražděni, povstali. Potom jsou jako mocné vojsko vyzdviženi do nebe, zatímco ostatek sedmi tisíc laodicejských adventistů je svržen. Moudrá pšenice zde a tehdy byla oddělena od pošetilého koukolu. Kristus pak přijímá své království a zaznívá sedmá polnice, která je také třetím běda, jež přichází náhle a nečekaně, a tehdy se „národy“ „rozhněvaly, i přišel tvůj hněv“.

Rozhněvání národů je prorockou úlohou islámu a začíná v hodině zemětřesení a pokračuje až do uzavření lidské doby milosti a sedmi posledních ran, které jsou vyjádřeny slovy: „přišel tvůj hněv“. Mezi nedělním zákonem ve Spojených státech a uzavřením doby milosti, kdy se Boží hněv zjevuje v sedmi posledních ranách, třetí běda, symbol islámu; sedmá trubka, symbol islámu; a rozhněvání národů, symbol islámu; poskytují tři symbolická svědectví, že poselství Půlnočního volání je naplněním příchodu islámu při nedělním zákonu.

Stejně jako na počátku milleritského hnutí bylo i poselství Půlnočního volání opravou nevydařeného předpovědění. V dějinách milleritů šlo o selhání události, o níž bylo předpověděno, že nastane. Na počátku milleritských dějin filadelfští předložili své nevydařené předpovědění, protože Bůh držel svou ruku nad omylem na schématu z roku 1843.

V laodicejském hnutí na konci Future for America Bůh nikdy nedržel svou ruku nad tím omylem. Byly to lidské ruce, které zakryly pravdu, že čas již nemá být nadále používán v prorocké aplikaci. Lidské ruce představují lidské skutky.

V závěrečném hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc bylo chybou uplatňování času hříchem, neboť používání prorockého času již nemělo být dále uplatňováno. Hříšné uplatňování času bylo předobrazeno tím, že Mojžíš nedbal Božího příkazu obřezat svého syna, a bylo předobrazeno i tím, že Uzza nedbal Božího příkazu, že s truhlou směji nakládat pouze kněží. Nebylo Pánovou vůlí, aby kterýkoli z těchto hříšných skutků či opomenutí byl vykonán Božím lidem. Hřích má pouze jednu definici, a tou je přestoupení zákona. Mojžíš přestoupil Boží zákon obřízky, Uzza přestoupil Boží zákon svatyně a toto hnutí přestoupilo Boží prorocký zákon. Starověký Izrael byl ustanoven za strážce Božího zákona a adventní hnutí na svém počátku i na svém konci bylo rovněž ustanoveno za

strážce Božích prorockých pravd.

Ve svém soužení Sipora bez prodlení sama vykonala obřizku jejich syna, a tím představovala pokání, které měli ti, kdo byli do tohoto hnutí zapojeni, bezodkladně projevit za hříšnou nečinnost, jež dovolila, aby bylo s poselstvím spojováno časové určení. Také David projevuje hluboké pokání za Uzzovu čin. Tvrdí-li toto hnutí, že použití času v předpovědi 18. července 2020 bylo nějakým způsobem správné, že to bylo jaksi Boží vůlí, pak tím tvrdí, že Mojžíš a Sipora ve skutečnosti nemuseli zachovávat Boží výslovné příkazy a že Bohu ve skutečnosti nezáleželo na tom, zda se Uzza archy dotkl. 18. červenec 2020 byl falešnou předpovědí a falešným prvkem v ní byl prvek času.

Tyto pravdy budou dále rozvedeny v příštím článku.

„Pán mi ukázal, že poselství třetího anděla musí jít vpřed a být hlásáno rozptýleným dětem Páně a že nesmí být zavěšeno na čas; neboť čas už nikdy nebude znovu zkouškou. Viděla jsem, že někteří podléhali falešnému vzrušení, které vznikalo z kázání o čase; že poselství třetího anděla bylo silnější, než jakým může být čas. Viděla jsem, že toto poselství může obstát na svém vlastním základu, že k svému posílení čas nepotřebuje a že půjde v mocné síle, vykoná své dílo a bude zkráceno ve spravedlnosti.“ Experience and Views, 48.